

UN CAFÉ EN PELAYO CON...

Guillermo Alandes

PILOTARI

¿Qué se pide
en el bar?

Un café largo

Solo y sin azúcar. «Me encanta el sabor del café», afirma. Subraya que le gusta y admite que toma mucho.

Guillermo Alandes, en la escala del trinquet de Pelayo. :: DAMIÁN TORRES

«Al tocar por primera vez una pelota de vaqueta pensé que era lo mío»

«A una persona no le mueve el dinero, sino la ilusión. Mi familia lo ha dado todo porque veía que yo disfrutaba en el trinquet»

«En otros deportes hay un prototipo pero aquí no. Cada jugador tiene una forma de expresión y eso es lo que gusta a la gente», argumenta

:: **MOISÉS RODRÍGUEZ**

VALENCIA. Guillermo Alandes es de El Puig. «... de Santa Maria», recalca. El joven habla con entusiasmo del municipio de l'Horta Nord, donde se ha criado y donde también descubrió su pasión: la pilota. «Si tuviese que vivir en otro lugar no sabía qué hacer. Hay un sentimiento de pueblo y por sus tradiciones muy grande. Como si fuera una familia», afirma. En esa frase ha citado su otro pilar. El que le sostuvo

desde niño cuando descubrió la vaqueta y el que le ha mantenido desde que decidió convertirse en deportista de élite. Y en ello está: de momento, en 2018 ha realizado su primer escarreo con el Individual. «Hay que ponerse unos objetivos y mi ilusión era disputar un mano a mano, algo que era impensable hace un año», especifica.

Lo dice con una sonrisa, la misma que exhibe durante toda la conversación. La disfruta porque, al fin y al cabo, es sobre pilota. «Me pasa ha hace años con Piyat III, que había un quince bonito y era tal la emoción que sentía por cómo le había pegado, que me reía. Él me decía que no tenía que reírme, pero yo es que sólo pienso en disfrutar cada día. Es lo que tengo que hacer para rendir», proclama Guillermo Alandes.

A sus 23 años, ha tenido que pararse a pensar y reconstruirse. «Quise darle un giro a mi vida deportiva. No como un ultimátum, sino porque pensé que si quería ser pilotari

debía hacer las cosas de otra forma. Había llegado un momento en que había perdido la alegría que había tenido de niño por jugar a pilota», relata. Tiene recuerdos muy nítidos de esos inicios en El Puig.

Descubrió la vaqueta por un guarantee de escay. «Se lo había hecho mi abuela a mi abuelo para que jugase la partida de fiestas. Yo cuando me encuentro con algo me gusta investigar qué hay detrás, por ejemplo me pasa cuando veo una escultura», comenta. Y cuando escarbó, aquello le gustó. «Nunca he sido de fútbol. Como soy una persona grande, me sentí más identificado con de-

¿QUIÉN ES GUILLERMO ALANDES?

Su trayectoria

Frontón: Modalidad en la que se inició en la pilota.

Resto: Demarcación en la que empezó en escala i corda, es mitger.

Magisterio: Carrera universitaria que acaba este curso.

En la pilota

El Puig: Su pueblo, se inició en la Penya d'Amics del Frontó.

Pilota 3.0: Se entrena en el grupo de Puchol II.

Individual: Su reto de este año, se ha quedado a un paso de octavos.

portes como el baloncesto o el rugby. Pero cuando toqué por primera vez una pilota, pensé que esto podía ser lo mío», recuerda.

Empezó a jugar. Él solo con aquel objeto esférico, golpeándolo con la mano para que rebotase en una pared. «Yo iba al colegio a la otra parte del pueblo, así que he pasado muchas tardes jugando solo», indica. Hasta que un buen día le hablaron de la Penya d'Amics del Frontó. Se siente agradecido a Juan Vicente Santacatalina, que le inició en la modalidad que practicó muchos años, hasta que una mañana, en Faura, conoció el trinquet. «Me volví loco.

«Hay que formarse... pero no sólo el deportista de élite, cualquier persona que se quiera un poco»

«La modernización de la pilota pasa por adaptarse a la sociedad, facilitar que la gente venga al trinquet»

Era un deporte más violento y rápido y estabas cara a cara con el rival, no había una pared por medio. Al frontón le tengo cariño, pero esto era lo que me gustaba», afirma.

Agradece el respaldo que tuvo entonces de Juanvi y Ricardo, los técnicos que le guiaron. Pero sobre todo, pone en valor a su familia. «Para mí es importante y siempre han estado ahí. Mi padre sobre todo, pero también mis tíos. Han ido de arriba para abajo para que yo jugase a pilota», señala. «Al final yo pienso que no es el dinero lo que mueve a una persona, sino la ilusión. Mi familia lo entiendo así, vio que yo disfrutaba y lo dio todo para que jugase en el trinquet», incide.

Desde hace un tiempo se ha puesto en manos de Agustín Larre y Domingo Palacios. «Ellos me están ayudando a valorar lo que estoy haciendo y a disfrutarlo», comenta. Y a convertirse en lo que tanto admira desde niño, en un pilotari de élite: «Normalmente, en otros deportes hay un prototipo de jugador. Yo la figura del pilotari la percibo como la de una persona que tiene su forma de expresión. Cada uno, la suya propia y eso es lo que gusta a la gente».

Y en ello está Guillermo. En disfrutar con la vaqueta, independientemente del dinero que pueda ganar en el trinquet. «No voy a estar siempre viviendo de esto, o malviviendo de lo que pueda hacer después. La pilota se acaba. Me tengo que formar, eso es evidente», comenta para de inmediato puntualizar: «Pero no sólo un deportista de élite, por muchos millones que gane. Cualquier persona que se quiera un poquito. Si no haces tú por ser pro-ductivo, ¿quién lo va a hacer por tí?».

Ese es el motivo por el cual pasa de puntillas por la situación de la pilota profesional. «La modernización es la adaptación a la sociedad. No hay que competir con otros deportes, sino facilitar a la gente que venga al trinquet. Nuestro público es gente que también le gusta otras modalidades, pero le faltaría algo si no puede ir a ver una partida», indica Guillermo. Deja claro que dejará la vaqueta el día que deje de disputar. De momento, no consigue dejar de sonreír al hablar de pilota.

La reconstrucción de Moltó

El resto de Barxeta conquista su tercer Individual de raspall (25-20)

El pilotari, presente en las últimas ocho finales de torneos oficiales pese a haber tocado fondo hace un año, gana una partida decantada por el saque

MOISÉS RODRÍGUEZ

BELLREGUARD. «Quería volver a disfrutar como cuando empecé con mi tío y estoy contento por eso. Me emociono y todo, porque la pilota es mi amor». En este momento, a Alfonso Moltó se le quiebra la voz. Sonríe, traga saliva y sigue hablando. No frotte a llorar de milagro. Ha conseguido domar sus emociones durante una mañana en la que ha culminado su reconstrucción. Hace ahora un año tocó fondo. Llegó a plantearse la retirada. Parece mentira en un pilotari que ha disputado las últimas ocho finales de campeonatos oficiales en raspall. Todas de la Copa de 2016. Pero es así.

«Me había visto superado por la presión que me impuse a mi mismo». Habla de 2017, cuando estaba a cuatro juegos de cumplir su sueño: conquistar el Fris Grec para exhibirlo en el salón de su casa. «Yo percibí que aquel día no estaba, que algo no iba bien, confesaba ayer a madre, esta vez con una sonrisa de oreja a oreja. La derrota de la final del Individual de 2017 contra Ian en La Llosa de Ranes pudo apuntillar al hoy tricampeón del mano a mano.

«No veía solución, pero a veces te encuentras con gente a la que no conoces de toda la vida pero que son amigos y estás cuando los necesitas», comenta con una sonrisa complaciente. Es la grandeza de la pilota. Que es un mundo tan pequeño que un deportista de élite, un periodista-o speaker- puede tender la mano que salve una leyenda. «Me presentó a un psicólogo. Parte de este triunfo le pertenece a David, hemos trabajado mucho», sostiene.

Moltó afirma sentirse liberado en un año en el que cuantitativamente ha ganado menos que en el que cayó en el fondo del pozo. En 2017 encadenó Liga y Copa antes del va-

HO
Fundació
José Luis López
SOCIAL // CULTURAL // ESPORTIVA

DIPUTACIÓ DE VALÈNCIA
Colze a colze amb l'Esport

Moltó raspa una peloteta durante la final. A la derecha, alza el trofeo ante Marrahí. FUNPIVAL

LAS FRASES

Alfonso Moltó
Resto de Barxeta
«El año pasado jugué con la cabeza y este lo he hecho con la cabeza. He vuelto a disfrutarlo»

Julio Marrahí
Resto de Villanueva de Castellón
«Me voy satisfecho porque he hecho una buena partida, le he plantado cara al número uno»

sentía confiado. Pero he preferido no inventar en una final y arrancar pegando desde el dau», señala.

Como podía suponerse con dos pilotaris que tienen un lanzamisi-

les por brazo, tanto Moltó como Marrahí fueron superiores con su saque. «Lo traía muy ensayado, el saque del Individual es una acción de ataque muy importante», admite

Pere Roc II sobrevive a la gesta de Bueno y jugará la final en Pelayo (60-55)

El de Meliana tiene en su mano el triunfo, pero la fortuna sonríe al resto, que remonta para disputar su segunda partida por el título

M. R.

Val i 30 y 55-50 a favor de Bueno. El mitger tiene una décima de segundo para pensar que ya está. Que ha completado la gesta. Se ha encarrado a la galería del resto y ha trazado el golipe preciso para hallar ahí el quinze definitivo. Pero la vaquera, caprichosa y cruel, rebota y cae al trinquet. Pere Roc II acaba adjudi-

cándose el tanto y posteriormente, el juego. Ahí, en ese lance, estuvo otra sorpresa en el Individual de escala i corda menos pronosticable de los últimos años.

El finalista de 2017 y favorito ayer en Bellreguard sobrevivió a la gesta de Bueno. A su partida sublime en la que llegó a estar 45-25. El mitger de Meliana no bajó el nivel cuando Pere Roc II reaccionó a base de casta. La tuvo, de hecho, para acabar la partida.

Pudo ganar cualquiera, pero el de Benidorm cerró el duelo desde el dau en un último parcial dramático. Disputará el domingo (12 horas) frente a Puchol II su segunda final del Individual de escala i corda.

Pere Roc II golpea durante la semifinal de ayer. FUNPIVAL

La vaqueta escull a Pere Roc finalista

► El de Benidorm guanyà a Bueno i jugarà la final de l'individual contra Puchol el diumenge

LEVANTE-EMV VALÈNCIA

■ 55 per 50 favorable a Bueno amb valsi 3oi'1o altre en el joc per-de el mitger passara a la final. El de Meliana s'encara a la galeria i la troba. Però la vaqueta, que de vegades és capritxosa, va decidir aliar-se del costat de Pere Roc II. La dels huit gallons va caure i finalment serà el de Benidorm qui jugarà pel títol contra Puchol II el pròxim diumenge al trinquet Pelayo.

La segona semifinal del torneig per dalt corda va tenir un comentament sorprenent i un desenvolupament espectacular. També es va disputar abir al trinquet de Belleguard, que al matí va acollir la final de raspall. Durant la primera meitat va estar clarament dominada per Bueno. El mitger es va anar en el marçador amb 25-45 perquè ho va fer tot bé. Absolutament tot. Fins a eixe moment Pere Roc II estava desconeugut, perdut perquè no sabia com contrarestar tanta eficàcia. Però el de Benidorm va millo-

Pere Roc.

rar molt. Cada vegada més. Patia a més no poder per a sumar els jocs, però els feia, equilibri que va fer que la segona meitat de la partida fóra sensacional. L'èpica. Alfina no ho va guanyar el millor sinó aquell que va arribar abans a 60. Més emoció, impossible.

GENÈSSIMA ILLIÇÓ DE GENOVÉS

LA PARTIDA DEL DISSABTE
Cèsar Ferrandis

En el programa d'activitats que la Universitat de València organitza com a benvinguda als nous estudiants sempre hi ha un lloc per a la pilota. En aquest feic acostumament entre càtedres que s'està produint d'uns anys ençà, Genovés II va ser l'encarregat de donar una solemne illiçó de pilota a l'àula magna del Trinquet de Pelayo dissabte passat.

En un recinte que presentava la mirada encuriosida de l'esportiu universitari, el de la Costera va fer un repàs a tots els millors colps del seu repertori, una síntesi brillant de la seua carrera esportiva. Segur de si mateix, avançat en cada colp que executava, Genovés II va desgarrar un per un tots els secrets del joc en una vesprada en què Soro III i Hèctor de la Vall

de Laguar, juntament amb Miguellín en la ferida, tingueren la responsabilitat de replicar l'argumentari que mostrava Genovés II, ben acompanyat per Javi de Massalassar i Oltra en la ferida. El marçador de 40-60 explica molta cosa del relat final que en resulta.

La partida va començar marcada per la feta de dau. Qui la movia, empenyia el quinze i el joc. No debades, tant Soro III com Genovés II són escaleters capaços d'apamar el dau en

Segur de sí mateix, el de la Costera va fer un repàs de tots els millors colps de la seua carrera

funció de les necessitats. Ara en curt, ara en llarg, tocada de pany o buscant els escalons, el joc de dau era garantia d'èxit, contemporitzava el marçador i emplaçava la victòria a la parella que guanyara el primer rest.

La igualada a 30 marcaria aquest punt d'inflexió que exigia la partida. La parella blava, capitanejada amb solvència pel Genovés, ben associat amb el mitger de Massalassar, tencava la dinàmica del dau i obria una nova partida definida per tot un mostrari d'excel·lències que feia inútil els esforços de Soro i Hèctor.

Així, més que el pes del marçador, amb un avantatge que sempre va oscil·lar entre dos i tres jocs a partir del trencament de dau, començava a pesar en la parella roja els fonaments tècnics que practicava Genovés.

Ellegant en els caps, incommensurable per davant i segur en l'estratègia, cada pilotada d'ell era una invitació a que Javi sumara quinze darrere quinze en una altra demostració de la prestància que pot donar aquest jugador en condicions d'atac, facilitant amb la seua pegada i amplada de joc l'enèsima illiçó de Genovés II en una altra vesprada d'assentar càtedra a Pelayo.

LOTERIA NACIONAL SÁBADO

SORTEO DEL DÍA
27 DE OCTUBRE DE 2018
Diez series de 100.000 billetes cada una

SORTEO
86
18

Lista acumulada de las cantidades que han correspondido a los números premiados, clasificados por su cifra final
Estos premios caducan a los tres meses, contados a partir del día siguiente al de la celebración del sorteo

Números	Euros/Billete	Números	Euros/Billete	Números	Euros/Billete	Números	Euros/Billete	Números	Euros/Billete	Números	Euros/Billete	Números	Euros/Billete	Números	Euros/Billete	Números	Euros/Billete
03600...	300	03601...	300	03602...	300	03603...	360	03604...	300	03605...	360	03606...	300	03607...	300	03608...	360
03610...	300	03611...	300	03612...	300	03613...	360	03614...	300	03615...	360	03616...	300	03617...	300	03618...	360
03620...	300	03621...	300	03622...	300	03623...	360	03624...	300	03625...	360	03626...	300	03627...	300	03628...	360
03630...	300	03631...	300	03632...	300	03633...	360	03634...	300	03635...	360	03636...	300	03637...	300	03638...	360
03640...	300	03641...	300	03642...	420	03643...	480	03644...	300	03645...	360	03646...	300	03647...	420	03648...	360
03650...	300	03651...	300	03652...	300	03653...	360	03654...	300	03655...	360	03656...	300	03657...	300	03658...	360
03660...	300	03661...	600	03662...	300	03663...	480	03664...	300	03665...	480	03666...	300	03667...	300	03668...	360
03670...	300	03671...	300	03672...	300	03673...	360	03674...	300	03675...	360	03676...	300	03677...	300	03678...	360
03680...	300	03681...	300	03682...	300	03683...	360	03684...	300	03685...	360	03686...	300	03687...	540	03688...	480
03690...	300	03691...	600	03692...	300	03693...	5.900	03694...	120.000	03695...	5.900	03696...	300	03697...	300	03698...	360
49400...	300	49401...	300	49402...	300	49403...	360	49404...	300	49405...	360	49406...	300	49407...	300	49408...	360
49410...	300	49411...	300	49412...	300	49413...	360	49414...	300	49415...	360	49416...	300	49417...	300	49418...	360
49420...	300	49421...	300	49422...	300	49423...	360	49424...	300	49425...	360	49426...	420	49427...	300	49428...	360
49430...	300	49431...	300	49432...	300	49433...	360	49434...	300	49435...	360	49436...	300	49437...	300	49438...	360
49440...	300	49441...	300	49442...	420	49443...	480	49444...	300	49445...	360	49446...	300	49447...	420	49448...	360
49450...	300	49451...	300	49452...	300	49453...	360	49454...	300	49455...	360	49456...	300	49457...	420	49458...	360
49460...	300	49461...	300	49462...	300	49463...	480	49464...	10.300	49465...	600.000	49466...	10.300	49467...	300	49468...	360
49470...	300	49471...	300	49472...	300	49473...	360	49474...	300	49475...	360	49476...	300	49477...	300	49478...	360
49480...	300	49481...	300	49482...	300	49483...	360	49484...	300	49485...	360	49486...	300	49487...	540	49488...	480
49490...	300	49491...	300	49492...	300	49493...	360	49494...	300	49495...	360	49496...	300	49497...	300	49498...	360
Terminaciones	2710...1.500	Terminaciones	661...300	Terminaciones	8852...1.500	Terminaciones	979...360	Terminaciones	275...360	Terminaciones	26...120	Terminaciones	0137...1.500	Terminaciones	88...180	Terminaciones	399...300
	120...300		691...300		42...120		43...180		465...480			8337...1.500		8...60		479...300	
			701...300				63...180		65...180			47...120				859...300	
							3...60		5...60			87...240				969...300	
																39...120	

ESTE SORTEO PONE EN JUEGO 42.000.000 DE EUROS EN PREMIOS

Moltó i l'escola atenesa

► El de Barxeta guanya per tercera vegada l'individual de raspall davant Marrahí a Bellreguard (25-20)

ALBERTO SOLDADO BELREGUARD

En el joc de pilota, les disquisicions filosòfiques més destacades han enfrontat als defensors de l'estilisme enfront dels travessadors de la fortalesa. Sobre aixos dos pilars de la concepció d'este joc s'han sustentat les més enceses discussions en bars i tertúlies, en places i tinquets. Sense saber-ho, els aficionats reproduïxen els esquemes de la Grècia clàssica entre espartans i atenesos. Els primers van desenvolupar un sistema polític i pedagògic que va preparar els ciutadans per a la guerra. Els atenesos atenien per igual els aspectes físics i els espirituals per a formar ciutadans que disfrutaven també de la bellesa. D'ací que en els gimnasos a més dels jocs atlètics entraven activitats com la música, la poesia, la retòrica i la filosofia.

La final de Raspall ens permetia reflexionar sobre quina classe d'escola vencera: la de Marrahí, més espartana, o la de Moltó, més propera d' Atenes. Un observa estos dos xavals i en u, en el de Barxeta, pareix predominar l'estilisme intel·lectual mentre que en el de Vilanova de Castello, s'imposa un aspecte més espartà, d'una fortalesa d'ànim

Moltó alça el trofeu en presència de Marrahí, ahir en la final de raspall a Bellreguard. FUMIVAL

irreductible, disposat a deixar-se orgullós la vida en cada colp. I més o menys així, entre una escola i una altra, es va desenvolupar esta trobad final sobre la qual convé extraure conseqüències en estos temps de canvis i de propòsits d'esmena.

En una final a quatre jocs com és la de Raspall acaba per influir molt la sort de la moneda que determina qui realitzarà el primer joc en el traure. Va voler inclinar-se pel color roig que vestia, en honor a la seua trajectòria, Moltó. El de Barxeta,

que partia favorit en les apostes, va agafar la pilota i va sentenciar el primer joc amb quatre traures irrestables. Marrahí es va veure desbordat per la perfecta execució d'estilisme i fortalesa del rival. Qui més qui menys va pensar que a este li cos-

taria una onomatopèia guanyar un joc en el rest. Totes les seues opcions passaven per no perdre el traure i esperar el miracle de trencar el del rival. Es tractava de superar una prova per a autèntics guerrers espartans. Moltó va amarrar amb serena efectivitat l'avantatge del primer colp executat a més amb pilotes molt ràpides, i sense cap limitació. Rematava els quinze en dos o tres intents, amb el millor dels crítics: ara a la busca de la careta, ara castigant l'esquerra amb molta solvència en la raspada, sense errades, ni cops atropellats o d'urgència.

En el trinquet de Bellreguard s'exposava, amb tota la seua esplendor la completa formació atenesa enfront d'un rival que es va deixar la pell, que va traure amb tanta fortalesa com a Moltó i que com a guerrer amb esperit espartà ho va intentar fins a l'últim alé.

Va treballar i lluitar per la victòria tant com el guanyador però la sort va voler que el primer a traure fóra Moltó. I contra eixe destí que no està en mans de ningú, ni tan sols la fortalesa espartana pot enfrontar-se. Va ser l'últim joc, amb igualada a vint, en què més va patir Moltó per a guanyar-lo i proclamar-se campió. Just campió. És el seu tercer títol. Entra en el club dels seleccions, dels grans. Tres o més títols no més han guanyat en tres dècades, Pasqual II, Gorxa, Waldo, i Moltó, quasi tots de l'escola atenesa

App GVA + Salut

**Pots descarregar en el mòbil
l'App GVA + Salut per
solicitar cita prèvia al teu centre de salut
per a tu i fins a 3 persones més**

NOVETATS

- Consulta els tractaments farmacològics**
- Rep alertes personalitzades**
- Solicita cita mèdica telefònica**

Disponible en Google Play

Disponible en App Store

GENERALITAT VALENCIANA
Conselleria de Sanitat
Universitat i Salut Pública

TOTS A UNA VEU

Pere Roc II aprofita l'oportunitat que li brinda la galeria

A Bueno li va caure la pilota amb val-30 per a acabar i passar a la final de Pelayo

BELLREGUARD I J. CANO

@jampilota

■ Pere Roc II serà el rival de Puchol II en la final de l'Individual d'escala i corda del pròxim diumenge al trinquet Pelayo. El rest de Benidorm es va guanyar ahir tal privilegi en superar a Bueno en la segona semifinal disputada al trinquet de Bellreguard, que es va decidir per l'ajustat marcador de 60-55.

El desenllaç va ser favorable al pilotari de la faixa roja, però a punt va estar el blau de classificar-se. A un quinze concretament, perquè va disposar de val-30 per a acabar. Míllor dit a mig quinze, perquè fins i tot va llançar la pilota a la galeria. Però li va tornar. Pere Roc II es va trobar amb una segona oportunitat i la va aprofitar, primer per a igualar a 55 i posteriorment per a guanyar la partida.

Abans de tan emocionant final l'eliminatòria va transcórrer per diferents fases. La inicial i fins a aproximadament la meitat va tindre a Bueno com a gran protagonista.

El migger va desconcertar al seu rival amb un nivell d'eficàcia difícilment millorable. La seua palma es creuava el trinquet a reu i la volava aportava un gran nombre de quinzes en la galeria i la llotgeta. I si bé estava el de Meliana en els seus colps, espectacular es va mostrar en els propis dels escaleters, la feta de dau i els rebots. Enfront, Pere Roc II no trobava forats ni colpejava per

LA PISSARRA

● DILLUNS 29 D'OCTUBRE ● 18.00
● TRINQUET DE BORRIAMA
● Ferrer i Tomàs II
● Santi, Guillermo i Alex
● DILLUNS 29 D'OCTUBRE ● 18.30
● TRINQUET DE XERACO
● Guadi i Miravalles
● Vercher i Lojya
● DIMARTS 30 D'OCTUBRE ● 16.30
● TRINQUET DE MASSAMAGRELL
● Genoves II i Rauli
● Fageca i Felix
● DIMARTS 30 D'OCTUBRE ● 18.30
● TRINQUET D'OLIVA
● Ricard i Tonet IV
● Montaner i Saurichs

a atacar. Bàsicament defensava i d'ací que la semifinal es posara molt de cara a Bueno amb 25-45 en el marcador i posteriorment 30-50.

I va arribar una altra fase, la de la remuntada roja. Pere Roc II va començar a rendir com requereix una semifinal. Bueno aguantava l'esperança del de Benidorm, però els parcials queien del mateix costat. Era un moment d'igualtat, però amb solament una partintint la recompensa en l'electrònic, que molts intercanvis després va evolucionar fins a la igualada a 50.

Este equilibri es va mantenir també en el tram final, però amb l'afegit de la sort, d'ixa pilotada capritxosa que ha eliminat a un i deixa a l'altre en disposició d'aconseguir el títol.

ALFONSO MOLTO
PILOTARI PROFESSIONAL
«Enguany he tornat a jugar com a mi sempre m'agrada, disfrutant molt com a pilotari i de cor. Estic dins del trinquet i la pilota és el meu amor, m'emociona pensar-ho»

«Ara tinc moltes ganes de relaxar-me tres o quatre dies, però ja he de pensar en les competicions i la Lliga, que comença al mes de gener. No podem apostar-ho tot al mà a mà»

«<< VIENE DE LA PÁGINA ANTERIOR
prés de sumar el seu primer joc. De nou, Molto al traure, i una altra vegada amb el poder a la seua mà per a ferir a Marrahi i forçar les seues errades.»

El jugador de Barxeta va estar excepcional i seguint el seu propi manual per a jugar l'esperada final del mà a mà. Va saber moure al rival per la canxa, d'una banda a l'altra, atacant en el moment més oportú per a sumar els quinzes com a recompensa.

Però amb Val-30 per a acabar la partida des del rest, Molto va tindre l'esglai de la partida en veure com eixe que podria haver sigut l'últim quinze de la partida no es pogué materialitzar. La intensitat de les veus dels aficionats que van viure en directe la partida es va escampar per tota la comarca. Amb iguals a

20 al marcador, no es podia demanar més per a un dels dies més grans de la pilota valenciana. Marrahi i Molto tenien la gloria a tan sols un joc de distància, però només un dels dos podia aconseguir-ho. El bon joc va premiar al jugador de la Costera, que torna a ser el dominador de la modalitat de raspall.

En acabar la partida es va fer entrega dels trofeus que situen al cim d'esta modalitat professional al gran campió. Este any, a més del fris grec tan característic, la Fundació per la Pilota Valenciana ha tingut a bé oferir un nou trofeu, obra de Marià de Sueca.

El rostre del nou rei al tindre eixos dos trofeus a les mans no necessitava paraules per ser descrit. La felicitat ahir tenia nom propi, Alfonso Molto Puertas, número u de la modalitat de raspall.

Pere Roc II a la semifinal jugada ahir a Bellreguard. FUNDACIÓ.

PILOTA

El públic s'entrega en la canxa

El recinte de Bellreguard va vendre pràcticament totes les localitats. Els amants de la competició del mà a mà no van fallar a una de les cites més importants del raspall. Alfonso Moltó i Julio Marrahí van comptar amb el suport de gran quantitat d'amics i familiars a l'escala. Per a partides tan trascendentals com la que es jugarà ahir, és bàsica i fonamental la presència de la gent que està darrere dels seus triomfs. FUNDACIÓ.

GENERALITAT VALENCIANA
Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport

DIPUTACIÓ DE VALÈNCIA
Colze a colze amb els Ajuntaments

FINAL INDIVIDUAL DE RASPALL Moltó torna a ser el rei

El rest de Barxeta aconseguix el tercer títol en la seua quarta final consecutiva

BELLREGUARD | M. C. MONTES
@mcmontesi

■ És probable que anit un jove de vint-i-sis anys de Barxeta no aconsegueixia dormir. I no com a conseqüència de nervis, estrès o pressió que habitualment causen l'insomni, sinó per la immensa sensació de felicitat després d'haver tocat el cel del raspall per tercera vegada. Alfonso Moltó va tornar a gaudir ahir

diumenge d'una final del Campionat Individual Bankia de raspall, la quarta consecutiva per a ell. Va assaborir la màgia de la pilota, eixa que tantes vegades l'ha fet alçar trofeus i oferir-los al cel, des d'on té l'ajuda d'una persona que sempre l'esperita cap a les victòries.

LA CLAU AL DAU
Partida danera al trinquet el Zurdo de Bellreguard
Moltó aconseguí la victòria però un tanteig de 25-20 en una partida a la qual se sumaren tots els jocs des del dau. A la contra va tenir a un digne rival que es deixà la pell sobre les llores, Marrahí.

ronda en la competició que mou les seues ganades de ser cada vegada millor, l'individual. Una forma de joc que causa verdadera passió en un xic a qui li costa parar a descansar i deixar els entrenaments i l'esport, la seua addicció.

I amb eixa motivació i el suport de tota la seua gent, va posar en joc ahir la vaqueta des del traure, part de la canxa a la qual sumà el seu primer joc, primer també de la partida contra Marrahí (10-5).

Al seu rival, campió de 2014, li costà trobar la comoditat al rest per enganyar la pilota i enviar-la a la galera. Però en passar al dau, la treta del carismàtic pilotari feia embogir als seus seguidors que tenien part de l'escala del color blau que ell va lluir a la partida, més encara des-

PASA A LA PÀGINA SIGUENTE >>>